

“मीठे बच्चे— बाबाले तिमीलाई दैवी धर्म र श्रेष्ठ कर्म सिकाउनुहुन्छ, त्यसैले तिमीबाट कुनै पनि आसुरी कर्म हुनु हुँदैन, बुद्धि एकदम शुद्ध हुनुपर्छ ।”

प्रश्नः— देह-अभिमानमा आएपछि पहिलो पाप कुनचाहिँ हुन्छ ?

उत्तरः— यदि देह-अभिमान छ भने बाबाको यादको सट्टा देहधारीको याद आउँछ, कुदृष्टि गइरहन्छ, खराब ख्याल आउँछन् । यो धेरै ठूलो पाप हो । सम्भनुपर्छ, मायाले आक्रमण गरिरहेको छ । तुरन्तै सावधान भइहाल्नु पर्छ ।

ओम् शान्ति । रुहानी बाबाले रुहानी बच्चाहरूलाई सम्भाइरहनुभएको छ । रुहानी बाबा आउनुहुन्छ कहाँबाट ? रुहानी दुनियाँबाट । जसलाई निर्वाणधाम अथवा शान्तिधाम पनि भन्दछन् । यो त हो गीताको कुरा । तिमीसँग सोध्छन्— यो ज्ञान कहाँबाट आयो ? भन, यो त उही गीताको ज्ञान हो । गीताको पार्ट चलिरहेको छ, बाबाले पढाउनुहुन्छ । भगवानुवाच छ नि, भगवान् त एउटै हुनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ शान्तिका सागर । रहनुहुन्छ पनि शान्तिधाममा, जहाँ हामी पनि रहन्छौं । बाबा सम्भाउनुहुन्छ— यो हो पतित दुनियाँ, पाप आत्माहरूको तमोप्रधान दुनियाँ । तिमीले पनि जान्दछौ— वास्तवमा हामी आत्माहरू यस समय तमोप्रधान छौं । ८४ को चक्र लगाएर सतोप्रधानबाट अहिले तमोप्रधानतामा आइपुगेका छौं । यो पुरानो अथवा कलियुगी दुनियाँ हो नि । यो नाम सबै यस समयका हुन् । पुरानो दुनियाँ पछि फेरि नयाँ दुनियाँ हुन्छ । यो पनि जान्दछन्— महाभारत लडाई पनि तब लागेको थियो जबकि दुनियाँ परिवर्तन हुनुपर्ने थियो । तब नै बाबाले आएर राजयोग सिकाउनुभएको थियो । केवल गल्ती के भयो ? एक त कल्पको आयु बिर्सिए अनि गीताका भगवान्लाई पनि बिर्सेका छन् । कृष्णलाई त परमपिता (गड फादर) भन्न सकिदैन । आत्माले भन्दछ— परमपिता, त्यसैले उहाँ निराकार हुनुभयो । निराकार बाबाले आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर । म नै पतित-पावन हुँ मलाई बोलाउँछन् पनि— हे पतित-पावन भनेर । कृष्ण त देहधारी हुन् नि । मेरो त कुनै शरीर छैन । म निराकार हुँ मानिसहरूको पिता होइन, आत्माहरूको पिता हुँ । यो त पक्का गर्नुपर्छ । घरी-घरी हामी आत्माहरूले उहाँ बाबासँग वर्सा लिन्छौं । अब ८४ जन्म पूरा भए, बाबा आउनुभएको छ । बाबा-बाबा नै भनिरहनु छ । बाबालाई धेरै याद गर्नु छ । सारा कल्प लौकिक पितालाई याद गन्यौ । अहिले बाबा आउनुभएको छ, मनुष्य सृष्टिबाट सबै आत्माहरूलाई फर्काएर लिएर जानुहुन्छ किनकि रावण राज्यमा मानिसहरूको दुर्गति भएको छ, त्यसैले अब बाबालाई याद गर्नु छ । अहिले रावण राज्य हो, यो पनि मनुष्य कसैले बुझ्दैनन् । रावणको अर्थ पनि बुझ्दैनन् । एक रसम बनेको छ, दशहरा (दशैं) मनाउने । तिमीले पनि कहाँ अर्थ बुझ्दथ्यौ र । अहिले सम्भ (ज्ञान) मिलेको छ, अरूलाई सम्भ दिनको लागि । यदि अरूलाई सम्भाउन सक्दैनौ भने मानौं स्वयम्भूले पनि बुझेका छैनौ । बाबामा सृष्टि चक्रको ज्ञान छ । हामी उहाँका बच्चाहरू हाँ, त्यसैले बच्चाहरूमा पनि यो ज्ञान रहनुपर्छ ।

तिम्रो यो हो गीता पाठशाला । उद्देश्य के छ ? यी लक्ष्मी-नारायण बन्ने । यो राजयोग हो नि । नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्ने यो ज्ञान हो । उनीहरूले बसेर कथा सुनाउँछन् । यहाँ त हामी पढ्छौं, हामीलाई बाबाले राजयोग सिकाउनुहुन्छ । यो सिकाउनुहुन्छ नै कल्पको संगमयुगमा । बाबा भन्नुहुन्छ— म पुरानो दुनियाँलाई बदलेर नयाँ दुनियाँ बनाउन आएको हुँ । नयाँ दुनियाँमा यिनीहरूको राज्य थियो, पुरानोमा छैन, फेरि अवश्य हुनुपर्छ । चक्र त जानिसकेका छौ । मुख्य धर्म छन् चार । अहिले दैवी धर्म छैदै छैन । दैवी धर्म भ्रष्ट र दैवी कर्म भ्रष्ट बन्न पुगेका छन् । अहिले फेरि तिमीलाई दैवी धर्म श्रेष्ठ र कर्म श्रेष्ठ सिकाइरहेको छु । त्यसैले आफूमाथि ध्यान राख्न छ, मबाट कुनै आसुरी कर्म त हुँदैन ? मायाको कारण कुनै खराब ख्याल त बुद्धिमा आउँदैन ? कुदृष्टि त रह्दैन ? हेर, यदि उसको कुदृष्टि जान्छ, अथवा खराब ख्याल आउँछ भने उसबाट तुरन्त सावधान रहनुपर्छ । उसँग संगत गर्नु हुँदैन । उसलाई सावधान गर्नुपर्छ— तपाईंमा मायाको प्रवेशताको कारण यो खराब ख्याल आउँछ । योगमा बसेर बाबाको यादको सट्टा कसैको देहतर्फ ख्याल जान्छ भने सम्भनुपर्छ— यो मायाको आक्रमण भइरहेको छ, मैले पाप गरिरहेको छु । यसमा बुद्धि बडो शुद्ध हुनुपर्छ । ख्याल-ठट्टा (हंसी-मजाक) ले पनि धेरै नोक्सान हुन्छ, त्यसैले तिम्रो मुखबाट सदैव शुद्ध वचन निक्लिनुपर्छ, कुवचन होइन । ख्याल-ठट्टा आदि पनि होइन । यस्तो होइन,

मैले त हाँसो मात्र गरेको हुँ... त्यो पनि नोक्सानकारक हुन पुछ्छ । हाँसो पनि यस्तो हुनु हुँदैन जसमा विकारको वायु होस् । धेरै खबरदार रहनु छ । तिमीलाई थाहा छ- नाड्गा व्यक्तिहरू हुँच्छन् (एकथरी जैनी) उनको ख्याल विकार तर्फ जाँदैन । रहन्छन् पनि अलगै । तर कर्मन्द्रियहरूको चंचलता योग बाहेक कहिल्यै निक्लिदैन । काम शत्रु यस्तो छ जसले कसैलाई पनि देख्दा, योगमा पूरा छैनन् भने चञ्चल अवश्य पार्नेछ । आफ्नो परीक्षा लिनुपर्ने हुँच्छ । बाबाको यादमा नै रहने गर । यो कुनै पनि प्रकारको बिमारी नरहोस् । योगमा रहेमा यो हुँदैन । सत्ययुगमा त कुनै पनि प्रकारको फोहोर (गन्द) हुँदैन । वहाँ रावणको चञ्चलता नै हुँदैन जसले चञ्चल बनाओस् । वहाँ त योगी जीवन रहन्छ । यहाँ पनि अवस्था बडो पक्का हुनुपर्छ । योगबलबाट यी सबै बिमारीहरू बन्द हुँच्छन् । यसमा बडो मेहनत छ । राज्य लिनु कुनै साधारण कुरा होइन । पुरुषार्थ त गर्नु छ नि । यस्तो होइन, जो होला भाग्यमा सो मिल्नेछ । धारणा नै गर्दैनन् भने पाई-पैसाको पद पाउन लायक हुँच्छन् । विषय त धेरै हुँच्छन् नि । कसैले चित्रमा, कसैले खेलमा नम्बर लिन्छन् । ती हुन् साधारण विषय । त्यस्तै यहाँ पनि विषयहरू छन् । केही न केही मिल्छ । बाँकी बादशाही मिल्दैन । त्यो त सेवा गर्दौ भने बादशाही मिल्नेछ । त्यसको लागि धेरै मेहनत चाहिन्छ । धेरैको बुद्धिमा बस्दै बस्दैन । मानौं खाना हजम नै हुँदैन । उँच पद पाउने हिम्मत हुँदैन, यसलाई पनि बिमारी भनिन्छ नि । तिमीले कुनै पनि कुरा देख्दा पनि नदेख । रुहानी बाबाको यादमा रहेर अरूलाई मार्ग बताउनु छ, अन्धाहरूको लट्ठी बन्नु छ । तिमीले त मार्ग जानेका छौ । जो जो महारथी छन्, उनको बुद्धिमा रचयिता र रचनाको ज्ञान, मुक्ति र जीवन मुक्तिको ज्ञान घुमिरहन्छ । बच्चाहरूको अवस्थामा पनि रात-दिनको फरक रहन्छ । कहाँ धेरै धनवान् बन्नेछन्, कहाँ बिल्कुल गरिब । राजाई पदमा त फरक हुँच्छ नि । बाँकी हो, वहाँ रावण नहुनाको कारण दुःख हुँदैन । बाँकी सम्पत्तिमा त फरक पर्छ । सम्पत्तिबाट सुख हुँच्छ ।

जति योगमा रहन्छौ, उति स्वास्थ्य पनि बडो रासो हुँच्छ । मेहनत गर्नु छ । धेरैको त चलन यस्तो रहन्छ, मानौं अज्ञानी मानिसहरूको हुँच्छ । उनले कसैको कल्याण गर्न सक्दैनन् । जब परीक्षा हुँच्छ, अनि थाहा हुँच्छ- कसैले कति अंक ल्याएर पास हुँच्छन्, फेरि त्यस समय रुनु पर्छ । बापदादा दुवैले कति सम्भाइरहनु हुँच्छ । बाबा आउनुभएको छ, नै कल्याण गर्न । आफ्नो पनि कल्याण गर्नु छ, अरूको पनि कल्याण गर्नु छ । बाबालाई बोलाएका पनि हौ- आएर हामी पतितहरूलाई पावन हुने मार्ग बताउनुहोस् भनेर । त्यसैले बाबा श्रीमत दिनुहुँच्छ- तिमीले आफूलाई आत्मा सम्भेर देह-अभिमान छोडेर मलाई याद गर । कति सहज दबाई दिनुहुँच्छ । भन, हामीले केवल एक भगवान् बाबालाई मान्दछौ । उहाँले भन्नुहुँच्छ- मलाई बोलाउँछौ, आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस्, त्यसैले मलाई आउनुपर्छ । ब्रह्माबाट तिमीलाई केही पनि मिल्ने छैन । उनी त दादा हुन्, बाबा पनि होइनन् । बाबाबाट त वर्सा मिल्छ । ब्रह्मासँग कहाँ वर्सा मिल्छ र । निराकार बाबाले यीद्वारा आफ्नो बनाएर पढाउनुहुँच्छ । यिनलाई पनि पढाउनुहुँच्छ । ब्रह्मासँग त केही पनि मिल्ने छैन । वर्सा बाबासँग नै मिल्छ, यिनीद्वारा । दिनेवाला एक हुनुहुँच्छ । उहाँको नै महिमा हो । उहाँ नै सर्वका सद्गति दाता हुनुहुँच्छ । यी त पूज्यबाट फेरि पुजारी बन्छन् । सत्ययुगमा थिए, फेरि ८४ जन्म भोगेर अब पतित बनेका छन्, फेरि पूज्य पावन बनिरहेका छन् । हामी बाबाद्वारा सुन्दूरौं । कोही मनुष्यबाट सुन्दैनौं । मनुष्यहरूको हो नै भक्तिमार्ग । यो हो रुहानी ज्ञानमार्ग । ज्ञान केवल एक ज्ञान सागरको पासमा नै छ । बाँकी यी शास्त्र आदि सबै भक्तिमार्गका हुन् । शास्त्र आदि पढ्नु- यो सबै हो भक्तिमार्ग । ज्ञान सागर त एकै बाबा हुनुहुँच्छ, हामी ज्ञान नदीहरू ज्ञान सागरबाट निक्लेका हौं । बाँकी ती हुन् पानीको सागर र नदीहरू । बच्चाहरूलाई यो सबै कुरा ध्यानमा रहनुपर्छ । अन्तर्मुखी भएर बुद्धि चलाउनुपर्छ । आफूले आफैलाई सुधार्नको लागि अन्तर्मुखी भएर आफ्नो जाँच गर । यदि मुखबाट कुनै कुवचन निक्ल्यो या कुदृष्टि गयो भने आफूलाई हप्काउनुपर्छ- मेरो मुखबाट कुवचन किन निक्ल्यो ? मेरो कुदृष्टि किन गयो ? आफूलाई थप्पड पनि मार्नुपर्छ । घरी-घरी सावधान गराउनुपर्छ, तब नै उँच पद पाउन सक्नेछौ । मुखबाट कुवचन निक्लियोस् । बाबालाई त सबै प्रकारको शिक्षा दिनुपर्ने हुँच्छ । कसैलाई पागल भन्नु- यो पनि कुवचन हो ।

मानिसहरूले त जसलाई जे आयो त्यो भनिरहन्छन् । केही पनि जान्दैनन्- हामीले कसको महिमा गाउँछौं । महिमा त गर्नुपर्छ एकै पतित-पावन बाबाको । अरू त कोही हुँदै होइनन् । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पनि पतित-पावन भनिदैन । यिनले त कसैलाई पावन बनाउँदैनन् । पतितबाट पावन बनाउनेवाला एकै बाबा हुनुहुँच्छ । पावन

सृष्टि हो नै नयाँ दुनियाँ । त्यो त अहिले छ्हैंदै छैन । पवित्रता हुन्छ नै स्वर्गमा । पवित्रताका सागर पनि हुनुहुन्छ । यो त हो नै रावण राज्य । बच्चाहरूलाई अब आत्म-अभिमानी बन्ने मेहनत गर्नुपर्छ । मुखबाट कुनै पनि पत्थर वा कुवचन निकिलनु हुँदैन । धेरै प्यारले चल्नु छ । कुदृष्टिले पनि बडो नोक्सान गरिदिन्छ । धेरै मेहनत गर्नुपर्छ । आत्म-अभिमान हो अविनाशी अभिमान । देह त विनाशी हो । आत्मालाई त कसैले पनि जान्दैनन् । आत्माको पनि पिता अवश्य कोही हुनुपर्छ नि । भन्ने पनि गर्दैन्- सबै भाइ-भाइ हाँ । फेरि सबैमा परमात्मा बाबा विराजमान कसरी हुन सक्नुहुन्छ ? सबै बाबा कसरी हुन सक्छन् ? यति पनि अक्कल छैन ! सबैका बाबा त एउटै हुनुहुन्छ, उहाँसँग नै वर्सा मिल्छ । उहाँको नाम हो शिव । शिवरात्रि पनि मनाउँछन् । रुद्र रात्रि वा कृष्ण रात्रि भन्दैनन् । मनुष्यले त केही पनि बुझैनन्, भन्दछन्- यो सबै उहाँका रूप हुन्, उहाँकै लीला हो ।

तिमी अहिले जान्दछौ- बेहदका बाबासँग त बेहदको वर्सा मिल्छ, त्यसैले उहाँ बाबाको श्रीमतमा चल्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर । कामदार (लेबर) हरूलाई पनि शिक्षा दिनुपर्छ, तब उनको पनि केही कल्याण हुन सक्छ । तर स्वयम्भूले नै याद गर्न सक्नैनन् भने अरूलाई के याद दिलाउनेछन् ? रावणले एकदम पतित बनाइदिन्छ, फेरि बाबा आएर परिस्तानी बनाउनुहुन्छ । आश्चर्य छ नि । कसैको पनि बुद्धिमा यो कुरा छैन । यी लक्ष्मी-नारायण कति उँच परिस्तानीबाट फेरि कति पतित बन्न पुग्छन्, यसैले ब्रह्माको दिन, ब्रह्माको रात गायन गरिएको छ । शिवको मन्दिरमा तिमीले धेरै सेवा गर्न सक्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर । द्वार-द्वार भड्किन छोडिदेऊ । यो ज्ञान हो नै शान्तिको । बाबालाई याद गर्नाले तिमी सतोप्रधान बन्छौ । केवल यही मन्त्र दिइराख । कसैसँग पनि पैसा लिनु हुँदैन, जबसम्म पक्का हुँदैनन् । भन, प्रतिज्ञा गर्नुहोस्, हामी पवित्र रहन्छौ, अनि मात्रै हामी तपाईंको हातले बनाएको खान सक्छौं, जे पनि लिन सक्छौं । यहाँ मन्दिरहरू त धेरै छन् । विदेशी आदि जो पनि आउँछन्, उनलाई यो सदेश तिमीले दिन सक्छौ- बाबालाई याद गर्नुहोस् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) कहिल्यै पनि यस्तो ख्याल-ठट्टा (हंसी-मजाक) गर्नु छैन, जसमा विकारको वायु होस् । आफूलाई धेरै सावधान राख्नु छ । मुखबाट कटुवचन निकाल्नु छैन ।
- २) आत्म-अभिमानी बन्ने धेरै धेरै अभ्यास गर्नु छ । सबैसँग प्यारसँग चल्नु छ । कुदृष्टि राख्नु छैन । कुदृष्टि गयो भने आफूले आफैलाई सजाय दिनु छ ।

वरदानः- सर्व शक्तिहरूको लाइटद्वारा आत्माहरूलाई मार्ग देखाउने चैतन्य लाइट हाउस भव

यदि सधैं म आत्मा विश्व कल्याणको सेवाको लागि परमधामबाट अवतरित भएको हुँ भन्ने स्मृतिमा रहन्छौ भने जे पनि संकल्प गर्नेछौ, बोल बोल्नेछौ त्यसमा विश्व कल्याण समाहित भएको हुन्छ । यही स्मृतिले लाइट हाउसको कार्य गर्दै । जसरी त्यस लाइट हाउसबाट एक रंगको लाइट निस्किन्छ, त्यस्तै गरी तिमी चैतन्य लाइटद्वारा सर्व शक्तिहरूको लाइट आत्माहरूलाई हर कदममा मार्ग देखाउने कार्य गरिरहनेछ ।

स्लोगनः- स्नेह र सहयोगको साथसाथै शक्ति रूप बन्नै भने राजधानीमा नम्बर अगाडि मिल्नेछ ।